

அன்னையின் மௌனம்

அன்னையே !
அகண்ட வெளியின்
எண்ணிலடங்கா
கோள்களுள் ஒன்றாம்
அற்புத பூமியில்
ஆற்றிவுடன் எமை படைத்தாய்
யாம் வாழ
பஞ்ச பூதங்களையும் கொடுத்தாய் !

தாவரங்கள்
தண்மையாய் பசுமை பரப்பி
உனை கொண்டாட,

பறவைகள் கூட்டம்
பாடல் பல பாடி
இனிமை கூட்டி
உனை பாராட்ட,
விலங்குகள் கூட
உன்னோடு இணைந்து
உனை மகிழ்வுட்ட,

ஆறாம் அறிவை
அதிகமாய் பெற்ற
மனிதன் மட்டும்
உனை மாசு படுத்த,
நீரை உறிஞ்ச
நிலத்தை
துளையிட்டும்

காற்றில் கரியமிலத்தைக் கலந்து
காற்று மண்டலத்தையே
துளையிட்டும்,
மௌனமாய் நீ நிற்பது ஏன்?

பூமியின் தட்டுகள்
சற்றே நகர்ந்தாலும்
ஆணவம் அடங்கி
அழிந்து போகும் மனிதா !

காலச் சக்கர சுழற்சியில்
இளமை இறுமாப்பு இற்றுப்போய்
முதுமைதான் பற்றிக் கொள்ள
கண்கள் மங்கி நடை தளர்ந்து
காலனின் காலடியே
கதி எனும் - உன்
பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும்
இடைப்பட்ட
இடைவெளியில்
திட்டமிட்ட தீவிரவாதமும்,
அணுஉலையும், அதன் கதிர் வீச்சும்,
உன்னையே நீ
அழித்துக் கொள்ளும் நாள்
அதிக தூரத்தில் இல்லை என்றா ?